

ΕΤΟΣ 55ov

18 Μαρτίου 2007

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 11 (2807)

ΕΛΠΙΔΑ: Η ΑΓΚΥΡΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

Στή σημερινή περικοπή τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς του ὁ ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν Παῦλος περιγράφει διεξοδικότατα τίς ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ Πατρός καί τίς ἐπαγγελίες του πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. Στὴν ἐποχὴ, μάλιστα, τῆς Π. Διαθήκης τίς ὑποσχέσεις του ὁ Θεὸς τίς συνοδεύει καί μέ ὄρκο ἐξαιτίας τῆς ἀνθρώπινης ἀδυναμίας καί ἀμφιβολίας. Ἔτσι στὸν Ἀβραάμ, τὸν δίκαιο Πατριάρχη, ὁ Θεὸς ἔδωσε τὴν ὑπόσχεση ὅτι θά τὸν εὐλογήσει καί θά πληθύνει τοὺς ἀπογόνους του καί θά εἶναι εὐλογημένος στοὺς αἰῶνες. Ἔτσι καί ἔγινε. Γράφει ὁ Ἀπόστολος: «Ἀδελφοί, τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ καί οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμόσαι, ὡμοσε καθ' ἑαυτοῦ, λέγων· εἰ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καί πληθύνων πληθυνῶ σε» (Ἑβρ. 6, 13-14). Καί ὁ Ἀβραάμ μέ τὴν πίστη, ὑπομονή καί ἐλπίδα του «ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας», ἀφοῦ προηγουμένως δοκιμάστηκε ποικιλοτρόπως ἢ πρὸς τὸν Θεὸ ἐμπιστοσύνη του.

Βέβαια, οἱ θεῖες αὐτές ἐπαγγελίες δέν ἀπέβλησαν μόνο στό κατά σάρκα γένος τοῦ γενάρχου Ἀβραάμ, ἀλλὰ προέβλεπαν καί τὴ διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ σωτηρία ὅλου τοῦ κόσμου.

Καί ἐμεῖς κληρονόμοι τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ περιμένουμε τὴν αἰώνια δόξα «ἐν οὐρανῷ». Ἡ βεβαιότητα δέ αὐτή, πὼς ὁ Θεὸς θά ἐκπληρώσει τίς μεγάλες Του ὑποσχέσεις σέ μᾶς, ὑπάρχει διότι ἰσχύει τό «ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ», ἡ ἐλπίδα τὴν ὁποία ἔχουμε ὡς ἄγκυρα τῆς ψυχῆς καί μάλιστα «ἀσφαλῆ τε καί βεβαίαν» (Ἑβρ. 6, 19).

Οἱ δυσκολίες τῆς ζωῆς

Ἰδιαίτερα ἡ Παύλεια αὐτὴ ἀναφορά στὴν ἄγκυρα τῆς ψυχῆς, τὴν ἐλπίδα, ἔχει μεγάλη ἀξία στίς ποικίλες δυσκολίες τῆς ζωῆς. Καί δέν εἶναι λίγες αὐτές.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. 5' 13–20)

Ἡ παράκληση τῆς ἐλπίδος

Ἀδελφοί, τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγελάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμόσαι, ὡμοσε καθ' ἑαυτοῦ, λέγων· Εἰ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε· καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος· ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεός ἐπιδειξάτωι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὄρκω, ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσηλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

«Κοιλάδα κηλυθμῶνος» ὀνόμασε ὁ Ψαλμωδὸς τὸν παρόντα βίον τῶν ἀνθρώπων. Θλίψεις, κόποι, πόνοι, δάκρυα, ἀποτυχίες, ἀπογοτεύσεις, πειρασμοί, πτώσεις, δοκιμασίες. Ὅλα αὐτὰ κατακλύζουν τὴν ἀνθρώπινη κοινωνία, γιατί δέν εἶναι ὅλα ρόδινα στή ζωή. Τά πάθη καί οἱ ἀδυναμίες, ἡ ἀσύνητος συμπεριφορά, οἱ ἐπιβουλήδες τοῦ μισόκαλου, διαρκῶς ταλαινίζουσι τὴν ψυχική μας διάθεση. Ἐνα σύνολο ἀλληλοσυμπληρωμένων κακῶν λογισμῶν, πού ὁ καθένας τους ἀποβλέπει στό πῶς τό ταχύτερο νά ἐξαρθρωσε τὴν εὐρυθμη λειτουργία τῶν ψυχικῶν δυνάμεων. Καί νά πού τό ἄγχος αὐξάνει, ἡ κατάθλιψη ἐπικρατεῖ, ἐπέρχεται ἡ ἀκηδία, ἡ ἀπαισιοδοξία, ἡ ἀπόγνωσις, ἡ ἀπελπισία. Οἱ δυσκολίες αὐτές καί οἱ αὐτοκαταστροφικές σκέψεις δέν παρουσιάζονται μόνο μέσα στήν οἰκογένεια. Εἶναι καί στό χώρο ἐργασίας καί στήν κοινωνία γενικότερα. Πιό τραγικές, βέβαια, εἶναι οἱ περιπτώσεις ὅταν συμβαίνουσι αὐτά στόν κόσμον τῶν νέων. Ἡ κατάθλιψη καί ἡ ἀπογοήτευσις στή νέα γενιά, ἡ ἀποθάρρυνσή της εἶναι θανατηφόρα μικρόβια πού πρέπει μέ κάθε προσπάθεια νά καταπολεμηθοῦν. Καί μπορούμε, γιατί ξέρουμε ὅτι πέρα ἀπό τά νέφη εἶναι ὁ Ἥλιος.

Ἡ χριστιανική ἐλπίδα

Δοκιμασμένος καί ὁ θεῖος Ἀπόστολος ἀπό τίς δυσκολίες τῆς ζωῆς δέν θά γράψει γιά μιά ἀόριστη καί νεφελώδη ἐλπίδα. Ὑπενθυμίζει, νουθετεῖ καί διδάσκει τὴν ἐλπίδα πού στηρίζεται στήν ἀληθινὴ πίστις, «τὴν γλυκεῖα ἐλπίδα» πού ὁ Θεός γνωρίζει καί προσφέρει στοὺς ἀνθρώπους. Τό λέγει ὁ Παῦλος καί σ' ἄλληλῃ του ἐπιστολῇ: «Ὁ δὲ Θεός τῆς ἐλπίδος πληρώσει ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καί

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Θεός ἔδωκε ὑπόσχεσιν εἰς τόν Ἀβραάμ, ὠρκίσθηκε εἰς τόν ἑαυτόν του, ἀφοῦ δέν εἶχε ἄλλον μεγαλύτερον εἰς τόν ὁποῖον νά ὀρκισθῆ, καί εἶπε, Ἀλήθεια, θά σέ ὑπερευλογήσω καί θά σέ ὑπερπληθύνω, καί ἔτσι ὁ Ἀβραάμ, μέ τήν ὑπομονήν του, ἔλαβε τήν ὑπόσχεσιν. Οἱ ἄνθρωποι ὀρκίζονται εἰς κάποιον πού εἶναι μεγαλύτερος καί ὁ ὄρκος θέτει δι' αὐτούς τέρμα εἰς κάθε ἀμφοισβήτησιν καί δίνει ἐπιβεβαίωσιν. Ἔτσι καί ὅταν ὁ Θεός ἤθελε νά δείξῃ σαφέστερα εἰς τοὺς κληρονόμους τῆς ὑποσχέσεως τό ἀμετάβλητον τῆς ἀποφάσεώς του, τήν ἐγγυήθηκε μέ ὄρκον, ὥστε, διά δύο πραγμάτων ἀμεταβλήτων διά τά ὁποῖα εἶναι ἀδύνατον νά ἀποδειχθῆ ὁ Θεός ψεύτης, ἐμεῖς, πού κατεφύγαμεν εἰς αὐτόν, νά ἔχωμεν μεγάλην ἐνθάρρυνσιν νά κρατήσωμεν σφικτά τήν ἐλπίδα πού εἶναι ἐνώπιόν μας. Τήν ἐλπίδα αὐτήν τήν ἔχομεν σάν ἄγκυραν τῆς ψυχῆς, ἀσφαλῆ καί βεβαίαν, ἡ ὁποία μπαίνει μέσα, πίσω ἀπό τό καταπέτασμα, ὅπου ἐμπῆκε πρόδρομος πρὸς χάριν μας ὁ Ἰησοῦς, ἀφοῦ ἔγινε ἀρχιερεὺς αἰώνιος κατὰ τήν τάξιν Μελχισεδέκ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθην. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

εἰρήνης» (Ρωμ. 15,13). Συναντοῦμε θύελλες στή ζωὴ μας ἀλλὰ ἡ ἐλπίδα μας στὸν Θεό, ὡς ἀλληλ ἄγκυρα, μᾶς συγκρατεῖ καί μᾶς σώζει. Δέν θά ναυαγήσουμε, γιατί ἡ δύναμη τῆς ἐλπίδας εἶναι μεγάλη. Αὐτὴ ἡ χριστιανικὴ ἐλπίδα μᾶς στηρίζει, ἐνθαρρύνει καί ἀνορθώνει. Δίνει νόημα στή ζωὴ μας καί προοπτικὴ. Ὁ Ἀπόστολος ὑπέροχα παροτρύνει τοὺς Θεσσαλονικεῖς πιστοὺς: «Μὴ ἠυπῆσθε καθὼς καί οἱ ἄλλοι οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα» (Α΄ Θεσ. 4,13). Δέν θά πρέπει νά ἀνήκουμε σ' ἐκείνους πού δέν ἐλπίζουν, πού βυθίζονται στὴν ἀπόγνωση καί στὴν ἀπελπισία. Οἱ πιστοὶ χριστιανοὶ εἶναι οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐλπίδας, ἀφοῦ ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ ἐλπίς τοῦ κόσμου χθὲς καί σήμερα καί στοὺς αἰῶνες.

Ἀρχιμ. Χ. Π.

18 Μαρτίου 2007: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Ἰωάννου ὁσίου συγγραφέως τῆς Κλίμακος. Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων (†386), Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος καί τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων (†300).

Ἦχος: βαρὺς – Ἑωθινόν: Ζ΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. ς΄ 13 - 20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. θ΄ 17-31.

Ἡ ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 25 Μαρτίου, Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἀπόστολος: Ἐβρ. β΄ 11- 18 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. α΄ 24 - 38 .

Τό κακό καί ἡ ἐξουσία του

Πολύ συχνά ἐρχόμαστε ἀντιμέτωποι μέ μιά «εὐσεβῆ» νοοτροπία πού προβάλλει ἕναν Θεό πού «ἐπιτρέπει» δεινά καί δυστυχίες στήν προσωπική μας ζωή. «Ὁ Θεός ἐπέτρεψε νά ἀρρωστήσεις», ἀκοῦμε συχνά, «γιά νά σέ φέρει κοντά του». Μπορεῖ νά ἀναπαράγουμε αὐτή τήν ἀντίληψη καλοπροαίρετα, ὅμως πρέπει νά ξέρουμε πώς τό κάθε μορφῆς κακό, δέν προέρχεται ἀπό τόν Θεό – οὔτε κἀν τό ἐπιτρέπει. Εἶναι ὁ ἄνθρωπος πού ἐπέλεξε ἐλεύθερα τό κακό καί παρέδωσε τοῦτο τόν κόσμο στήν ἐξουσία του· κι ἀπό τότε τό κακό ἄρχει καί στρέφεται κάθε στιγμή ἐναντία στόν ἄνθρωπο. Ὅμως ὁ Χριστός ἦρθε στόν κόσμο γιά νά τό ἀντιμετωπίσει, νά συγκρουστεῖ μαζί του καί νά τό νικήσει. Κι ἔτσι, ὅποτε κι ἐμεῖς ζοῦμε τό κακό στή ζωή μας – ὡς ἀρρώστια, ἀποτυχία, ἀπώλεια, μοναξιά, θάνατο- πρέπει νά ἔχουμε στό νοῦ μας πώς εἶναι δίπλα μας Ἐκεῖνος πού συγκρούστηκε μετωπικά μαζί του. Κι ὅπως μέσα ἀπό τό ἀπόλυτο κακό πού ἀντιμετώπισε Ἐκεῖνος (τόν θάνατο) μπόρεσε νά ξεπηδήσει ζωή (ἡ Ἀνάσταση), ἔτσι καί μέσα ἀπό τήν κάθε συμφορά πού ἐμεῖς γνωρίζουμε, μπορεῖ νά φανερωθεῖ ἡ ζωή τῆς Βασιλείας Του καί νά μπολιάσει τή ζωή μας.

**Ἀκοῦστε στόν Ραδιοφωνικό Σταθμό
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
«Ψυχή μου τήν εἰκόνα σου φύλαξε»,
μέ τόν Ἀρχιμ. Ἀνανία Κουστένη
Κάθε Δευτέρα στίς 22.00**

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm